

Publicerad 2013-02-12 23:47 av Lena Själsöga Keijser
ordskugga

han hör
ett hjärtas svaga puls

ser genom
immade rutor
en låga vilken
sakta
sjunker

hör i sin hud
en uppgiven stämma

genom nyckelhålet
sänder han ett strå
med smultrondoft

blåser han en regnbågsbubbla
andas han in
tusende maskrosbollsfrön

han badar den slocknade
i kiseldoftsblad

en droppe

faller

rör vid

stenen

droppen

öppnas

år

bäckar

floder

hav

allt

en

droppe

faller

vatten bryter ned

allt

motstånd

sjön vaknar ur morgondröm

de
dansar i slöjor

vävda av
bergstårar

svanar
lyfter hennes
stjärnhår

den vägen
den stigen

ser jag skimra mening

dödsgreppet
gräver in klor
allt
djupare

mina fingrar är

blå

blådrömmande fingrar

spetsen rafsar
möter

papperets
mjuka
svalka

vem rafsar på rutan min

i min kammare
vid lågan
har pennan reservoaren
strömmat

blått blod
ur
mina röda hjärtögon

lågan är slocknad
orden strömmar
vidare

ur himlahänder faller meteorer järn

järnrosor växa

i stenarnas ring
däri askan ännu ryker
efter

ja

i min kammare har jag sökt skriva
den
närheten

älskade

förunnat är det mig ej

mina fingrar fryser

se
jag stiger ur askan
lyser dina nattstigar

kanske
ser du mig

i midnattsblås mantel

kanske

ser
du

alla

desså

drömda steg

vem håller silverbladet i sin hand

stegen

skär mig

till vad

skrev jag dem

till acceptansen av

detta

alla dessa drömda

närhetssteg

jag fryser i dessa dagars sista droppe

en ordskugga

bladen
matar jag elden med

den viskar

väl
komme

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten